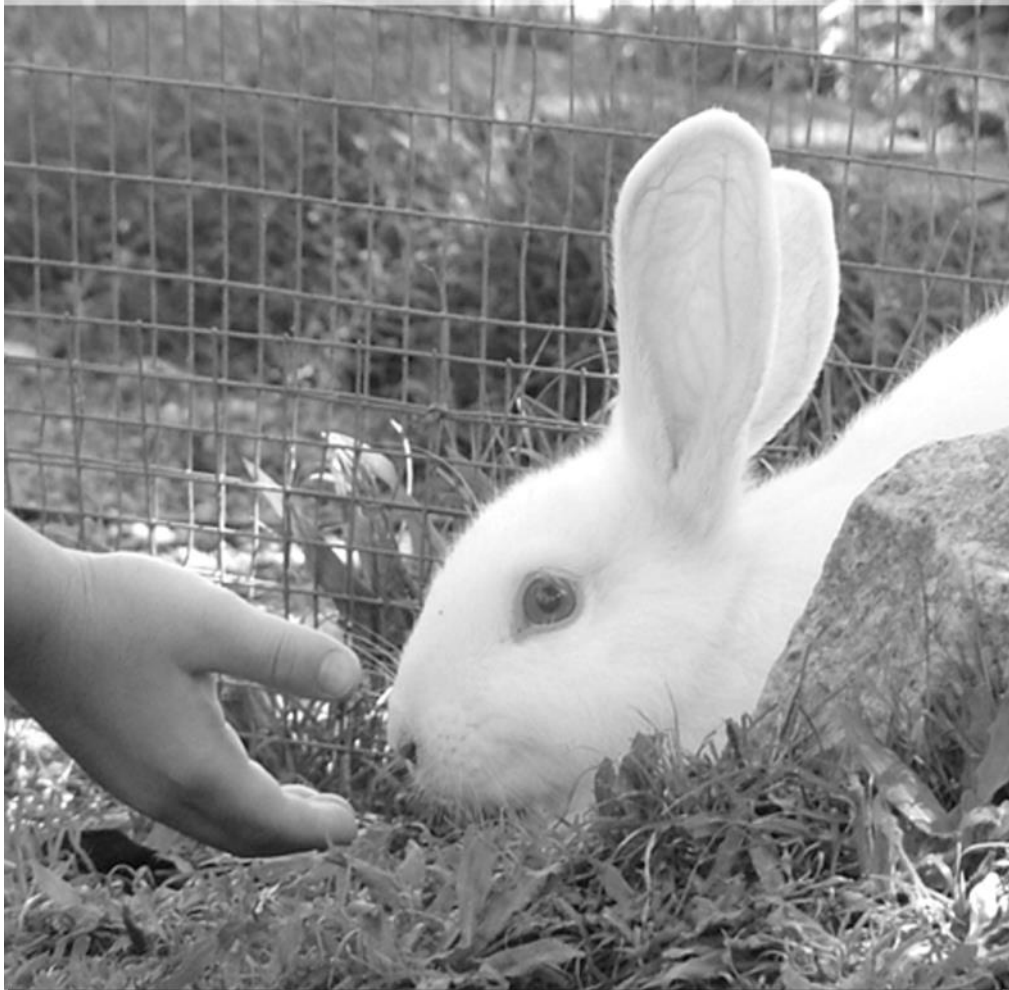

VERZORGING ALGEMEEN

Stichting
Konijnen-Belangen

*Voor mensen met een hart
voor konijnen*

INHOUD

- 1 Aanschaf
- 2 Karakter
- 3 Huisvesting
- 4 Gezonde voeding
- 5 Koppelen
- 6 Speelgoed
- 7 Gedrag afleren
- 8 Nagels knippen

1 AANSCHAF VAN EEN KONIJN

Bezint...eer ge aan konijnen begint!

Als u overweegt een konijn aan te schaffen, raden wij u aan om uzelf eerst de volgende vragen te stellen.

- Waarom wil ik een konijn?
- Wat verwacht ik van het konijn?
- Wie verzorgt het konijn?

Een aantal feiten

Impulsieve aankoop van een konijn in een winkel is de grootste fout die wij als mens maken. We beseffen vaak niet wat het inhoudt om een konijn te houden en hebben geen idee wat de behoeftes van een konijn zijn. Natuurlijk is het moeilijk om niet als een blok te vallen voor zo'n schattig jong konijntje, dat er uitziet als een bolletje wol. Maar realiseert u zich dat dit bolletje wol binnen een paar maanden uitgroeit tot een volwassen konijn? Bovendien blijkt het vaak niet het kleine dwergje te zijn wat u gekocht dacht te hebben. Omdat konijntjes vaak op te jonge leeftijd verkocht worden, is niet goed te bepalen hoe groot hij zal zijn als volwassen konijn. Broedfokkers fokken niet met raskonijnen en winkeliers die van broedfokkers kopen weten de afkomst van de konijntjes niet. Hierdoor klopt de informatie die u in zo'n winkel krijgt in sommige gevallen niet. Houd u er daarom rekening mee dat het 'dwergje' wat u koopt binnen een paar maanden uitgegroeid kan zijn tot driemaal de grootte die u zelf in gedachten had. Met alle gevolgen van dien, want dit konijn heeft een grote(re) verblijfplaats nodig, en daar moet u plek voor hebben.

Een konijn blijft maar 12 weken klein, daarna groeit het uit en krijgt het op de leeftijd van 7 à 8 maanden zijn volwassen grootte. Konijnen kunnen 10 jaar oud worden en zijn dus huisdieren waar u langere tijd veel plezier aan kunt beleven. Het zijn sociale dieren die gezelschap nodig hebben van een soortgenootje. Hebt u maar één konijn dat veel vrijheid in huis krijgt, dan zult u merken dat het dier graag bij u komt, want konijnen kunnen niet tegen eenzaamheid. Daarom is een konijn ook niet geschikt om eenzaam in een hok achter in de tuin te wonen. Evenmin is het geschikt als solitair huisdier bij mensen die de hele dag werken en 's avonds en/of in het weekend ook vaak weg zijn. In beide gevallen heeft het konijn een soortgenoot nodig en dagelijks minimaal 3 uur achtereenvolgende bewegingsvrijheid buiten het verblijf.

Een aantal misverstanden

Misverstand 1: Een konijn is een leuk knuffeldier voor een kind.

Een konijn is absoluut niet geschikt voor zeer jonge kinderen. Wilt u uw jonge kindje leren omgaan met dieren, dan kunt u beter overwegen om een ander huisdier aan te schaffen. Konijnen zijn namelijk prooidieren die er niet van houden om opgepakt en rondgedragen te worden. Vooral kinderen willen graag een konijn pakken en knuffelen,

wat voor de meeste konijnen heel beangstigend is. Door die angst zal het dier bijten, krabben en rare bewegingen maken om los te komen. Menig konijn heeft een hernia gekregen, of de rug gebroken door de heftige bewegingen, of een poot gebroken doordat het uit de handen van een jong kind gevallen is en ongelukkig terecht is gekomen. Iets oudere kinderen verliezen vaak hun interesse binnen een jaar, als het konijn volwassen is geworden. Het konijn krijgt geen aandacht meer, wordt verwaarloosd en het dier vereenzaamt als niemand anders de verzorgingstaak op zich neemt.

Misverstand 2: Een konijn is een geschikt huisdier wanneer je weinig tijd hebt.

Een konijn heeft nog meer aandacht en verzorging nodig dan bijvoorbeeld een kat. Zoals hiervoor al is aangegeven, is een konijn een sociaal dier dat veel contact nodig heeft met een soortgenoot en/of met mensen.

Misverstand 3: Een konijn kan goed in een klein kooitje wonen.

Een konijn is van oudsher een dier met een groot leefgebied. Hierdoor hebben ook de konijnen die als huisdier gehouden worden een grote leefruimte nodig, met veel bewegingsvrijheid daarbuiten. Het mag daarom nooit de bedoeling zijn een konijn altijd in een kooitje of een hokje te laten. Niet voor niets zijn de achterpoten van konijnen krachtig ontwikkeld, zodat ze hoog en ver kunnen springen en hard kunnen rennen. Konijnen te klein huisvesten en weinig bewegingsruimte geven leidt tot botontkalking, zwakke spieren en vergroeide rugwervels en grenst aan mishandeling.

Misverstand 4: Een konijn kan goed in een lage kooi met plastic kap wonen

Het is beslist af te raden om een konijn in een kooi met een plastic bovenkap te laten wonen. De kooi is te laag, het konijn kan niet rechtop zitten of zich strekken. Hierdoor vergroeien de rugwervels. Urinedampen blijven onder de plastic kap hangen en kunnen luchtwegproblemen veroorzaken. Vanwege de gesloten constructie kan het konijn ook geen contact hebben met “zijn” mensen. Deze kooi voorkomt misschien rommel in de kamer maar het is een erg konijnonvriendelijke kooi en een gevangenis.

Misverstand 5: Een konijn kan mensenvoedsel of (konijnen)snoep eten.

Konijnen hebben een zeer gevoelig, uitgebalanceerd darmstelsel, niet vergelijkbaar met dat van de meeste andere zoogdieren, waardoor ze aangepaste voeding nodig hebben. Verkeerde voeding leidt tot een verstoorde darmflora waardoor gezondheidsproblemen ontstaan. Konijnensnoep bevat veel koolhydraten, die de blindedarmflora verstoren. Daarom kan konijnensnoep, in tegenstelling tot wat op de verpakking staat aangegeven, schadelijk zijn voor de gezondheid.

AANSCHAF

Hoe oud moet een konijn zijn bij aanschaf?

Veel konijntjes die te koop aangeboden worden zijn niet ouder dan 5 weken, terwijl het voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid van een konijn nodig is dat het 7-8 weken bij de moeder blijft. Tot de leeftijd van 6 weken is nog dringend moedermelk nodig,

omdat het darmstelsel nog niet ingesteld is op het verteren van enkel droogvoer. Veel van de te jong verkochte konijntjes worden kort na aankoop ziek, krijgen heftige diarree en sterven. De stress van nestscheiding, omgevingsverandering en voerverandering doet de weerstand omlaag kelderen waardoor *coccidiose* de kop op kan steken. Coccidiose wordt veroorzaakt door een eencellige parasiet en veroorzaakt heftige diarree met vermagering en uitdroging. Als niet direct behandeld wordt kan het diertje sterven. Hoe jonger een konijntje is, hoe gevoeliger het is voor stress. Daarom adviseren wij een konijn pas **vanaf 7 à 8 weken** te scheiden van de moeder.

Hoe zit dat met inentingen?

Gelukkig zijn er goede winkels die konijnen pas vanaf de leeftijd van 8 weken en ouder verkopen. De dieren in deze winkels staan onder controle van een dierenarts, die de konijnen ook op de leeftijd van 8 weken inent tegen de twee gevreesde konijnenziekten VHS en Myxomatose. Een afgestempeld inentingsboekje wordt bij aankoop van het konijntje meegegeven. Als het konijntje bij aankoop nog geen inenting gehad heeft, zal het zo snel mogelijk ingeënt moeten worden met **Nobivac** tegen **VHS** en **Myxomatose**. Dit kan tegenwoordig al vanaf de leeftijd van 5 weken, en hoeft maar 1 keer per jaar te gebeuren. Na de eerste inenting duurt het een week voor de bescherming optimaal is, daarna elk jaar herhalen om deze ziektes te voorkomen!

Waarop moet u letten bij aanschaf?

- Het konijn moet levendig zijn.
- Heldere, schone, ronde oogjes, geen traanuitvloeiing of sporen daarvan,
- Geen sporen van diarree.
- Het konijntje mag niet ‘bottig’ zijn, dus niet mager.
- Glanzende vacht met aanliggende haren (losse wollige vacht wijst op te jonge leeftijd).
- Goede tanden die ‘beitelvormig’ afslijten.

Waar moet u aan denken bij thuiskomst?

- Het diertje moet ruimschoots de tijd krijgen om aan zijn nieuwe leefomgeving te wennen. De eerste dagen het diertje niet oppakken en rustig aan zijn kooi laten wennen. Wel kunt u er veel tegen praten, zodat het uw stem leert kennen en aan u went.
- Het diertje heeft voldoende bewegingsruimte nodig in het verblijf en, nadat het gewend is, moet het minimaal 3 aaneengesloten uren vrij kunnen rondlopen.
- Het heeft een rustig plekje nodig, zonder dat het eenzaam is.
- Geen blaffende honden of gillende kinderen vlakbij de kooi.
- Het heeft een droge, tochtvrije plaats nodig.
- Zorg dat het huis konijnproef is, elektriciteitsdraden weggewerkt en planten buiten bereik.
- Een buitenkonijn mag pas na half mei buiten wonen, eerder is te koud. Het heeft ‘s zomers een schaduwrijke en ‘s winters een luwe plek nodig.
- Het diertje moet voer krijgen wat het al gewend was. De eerste dagen krijgt het heel weinig hardvoer, wel dag en nacht veel hooi, en altijd een bakje vers water. Na een

- paar dagen voert u de hoeveelheid hardvoer op naar behoefte van het konijntje.
- Geef een konijntje uit een winkel de eerste twee weken liever geen groenvoer, ook geen wortel, en beslist geen snoep.

Voor het laten wennen aan groenvoer, zie hoofdstuk 6 - voeding.

Konijn uit een asiel?

Er zijn in Nederland en België speciale opvangcentra voor konijnen en knaagdieren, waar u ook jonge konijntjes of moeders met nesten kunt vinden. Veel konijnen komen in het asiel terecht als gevolg van een impulsieve aankoop of omdat de kinderen geen interesse meer hebben in hun konijn. Niet omdat het konijn een kneusje is, wat veel mensen denken.

Ook deze konijnen verdienen een tweede kans en een gelukkig leven. Overweegt u de aanschaf van een konijn of van een tweede konijn, dan is het zeker de moeite waard om eens in een asiel te gaan kijken!

2 KARAKTER EN GEDRAG VAN HET KONIJN

Prooidier

Hoewel het konijn als huisdier een normaal verschijnsel is geworden, is het in wezen nog steeds een primitief dier, dat dicht bij de natuur staat en wijkt het karakter niet veel af van dat van zijn wilde soortgenoten. Een konijn is een prooidier, dat betekent dat het altijd op zijn hoede zal zijn voor gevaar, en onmiddellijk zal vluchten als er gevaar dreigt. Pas als het geen kant op kan zal het zich omdraaien om zich te verdedigen. Een prooidier zal zich, als het zich ziek voelt, heel stil houden en in een hoekje gaan zitten, omdat het instinctmatig weet dat het nu een gemakkelijke prooi is voor roofdieren. Door zich heel stil te houden hoopt het onopgemerkt te blijven tot het zich beter voelt. Deze instincten zijn nog volledig aanwezig bij het huisdier konijn. Hierdoor kan ziekte te laat opgemerkt worden. Ons huiskonijn zal vaak met de ogen open slapen om de vijand de indruk te geven dat het wakker is. Ook ligt een konijn het liefst ergens onder of in zodat het zich van alle kanten beschermt voelt (een hol idee).

Hoe ziet een konijn zijn wereld?

Een konijn beweegt zich laag bij de grond voort, en dat schept problemen in een huiskamer. Immers wordt het gezichtsveld beperkt door obstakels zoals tafel, stoel, bank, kast etc. Een konijn moet om het obstakel heen om weer een nieuw stukje omgeving te zien, en zal daarom altijd schrikken van uw onverwachte verschijning. Het ziet u niet aankomen en zal u in schrik niet herkennen, misschien vluchten. Een konijn moet daarom rustig benaderd worden, altijd van voren terwijl u praat, zodat het uw stem herkent. Konijnen zien dichtbij erg slecht, en zullen schrikken van nieuwe voorwerpen in de kamer. Ze kunnen gaan stampen van schrik, of heel behoedzaam met hun tastzin en reuk

kennismaken met het nieuwe voorwerp. Dat kunnen bijvoorbeeld een paar schoenen zijn, die anders nooit in de kamer stonden. Door hun slechte zicht kunnen ze verder uw gezicht niet herkennen, maar herkennen ze u aan uw geur, vorm en stemgeluid.

Lief knuffel diertje?

Een konijn ziet er knuffelig uit, maar het is beslist geen knuffeldiertje. Het is daarom een slecht idee om een konijntje te kopen voor een jong kind. Het kind wil het konijntje ronddragen, maar bijna alle konijnen zijn doodsbang om opgepakt en gedragen te worden. Dit wordt door het konijn namelijk geassocieerd met gegrepen worden door een roofdier. Veel konijnen raken daardoor in paniek en zullen gaan bijten en trappen, temeer omdat het dier vaak verkeerd vastgehouden wordt, of te stevig. Konijnen kunnen met hun scherpe nagels en tanden lelijke wonden toebrengen. Het komt regelmatig voor dat een konijn de rug breekt of een hernia krijgt door het wilde gespartel, of doordat het valt. Omdat een konijn tere, kwetsbare botten heeft zijn jonge kinderen en konijnen een slechte combinatie.

Een konijn kan wel behoorlijk knuffelig worden als u de neiging kunt onderdrukken uw konijn steeds op te pakken en het op schoot te houden. Als het dier met rust gelaten wordt zal het u gaan vertrouwen, u niet als bedreigend zien en uit zichzelf naar u toekomen. Als het konijn geaaid wordt terwijl de vier pootjes op vaste ondergrond zijn, zult u merken dat het dier hier ontzettend van zal genieten. Het zal de ogen sluiten en de kop op de grond leggen voor een uitgebreide aaibeurt. Op den duur is de kans groot dat uw konijn zelf op schoot springt en om aandacht vraagt.

Agressie

Agressie is eigenlijk angst. Angstige ervaringen kunnen zorgen dat een konijn uitvalt naar handen en bijt. Vanwege het prooidierkarakter van het konijn, schuw en tot vluchten geneigd, is er maar weinig nodig om een lief konijntje te zien veranderen in grommend, uitvallend monstertje. Steeds uit zijn verblijf (dus kooi of hok) pakken kan voor een konijn een angstige ervaring zijn en kan al aanleiding zijn tot gedragsverandering. Het konijn is bang om opgepakt te worden, en in de lucht gehouden te worden, bij zijn wilde soortgenoten betekent dit immers gegrepen te zijn door een vos, bunzing of een ander roofdier. Op den duur zal het al bang zijn als er handen uitgestoken worden, en bijten naar die handen. Knorrend en piepend van angst zal het zich in het uiterste hoekje van zijn verblijf drukken, als niet gestopt wordt met het dier pakken zal het al gaan aanvallen zodra het deurtje open gaat. Dit is dus agressie door angst.

Agressie voorkomen

Om deze situatie te voorkomen is het nodig dat een konijn zelfstandig in en uit zijn verblijf kan gaan. Buiten heeft het een ren nodig waar het naar believen in kan gaan om vrij te lopen. Binnen moet de kooi open staan, zodat het konijn er zelf in en uit kan gaan.

Als het konijn terug in de kooi moet dan kan het gelokt worden met voer of iets lekkers. Hiervoor is in het begin geduld nodig, later wordt het automatisme voor het konijn om op etenstijd zelf terug te gaan. Zo hoeft het konijn nooit gepakt en opgetild te worden, en op deze manier is er voor het konijn absoluut geen reden om bang te zijn en zich dus agressief te gedragen. Integendeel, hoe meer het dier met rust gelaten wordt, hoe afhankelijk het zal worden.

Agressie kan ook plotseling ontstaan terwijl daar geen aanwijsbare reden voor is. In dit geval kunnen hormonen een rol spelen. Op de leeftijd van 5 à 8 maanden komt een konijn, mannetje zowel als vrouwtje, in de puberteit, en kan zeer territoriaal gedrag gaan vertonen. Het kan zijn territorium gaan verdedigen als u eten wilt neerzetten, of het verblijf wilt verschonen. In dit geval is het verstandig het konijn te laten castreren (ook bij een vrouwtje heet deze ingreep castratie). Als dit gedrag hormoonbepaald was, zal het verdwijnen na castratie.

Nog een reden voor plotselinge agressie kan zijn: schijnzwangerschap van een vrouwtje. Ze wil dan haar denkbeeldige nest en jongen verdedigen. Er zal in het verblijf iets van een nest te vinden zijn, opgestapeld stro en waarschijnlijk plukken vacht er in. Het vrouwtje kan dan het beste met rust gelaten worden, schijnzwangerschap gaat vanzelf over en dan verdwijnt dit agressieve gedrag. Vrouwtjes die vaak schijnzwanger zijn lopen een hoger risico op baarmoederkanker. U zou daarom kunnen overwegen haar te laten castreren.

3 HUISVESTING VAN HET KONIJN

BINNEN WONEN

Als u ervoor kiest om slechts één konijn als huisdier te houden, dan kunt u het dier het beste binnenshuis huisvesten. Binnenshuis gehouden konijnen krijgen altijd meer aandacht van hun eigenaars dan een buitenshuis gehouden konijn. Konijnen hebben dringend behoefte aan sociaal contact. Maar het beste is altijd om er een maatje bij te hebben, een soortgenootje. Een konijn is veel gelukkiger met z'n tweeën.

De plaats

Een binnenkooi kan het beste op een lage plek staan, een klein stukje boven de grond, zodat het konijn zelf in en uit de kooi kan gaan. Dit bevordert het tam en het zindelijk worden. De kooi moet stevig staan. Zet de kooi niet vlak onder een open raam of voor de verwarming. Zet de kooi ook niet midden in de zon en al zeker niet op de tocht. Door oververhitting kan een konijn sterven en van tocht wordt het ziek. Kies een rustige plek waar niet steeds langsgelopen wordt, maar waar het dier toch volop contact met het gezin heeft. Het beste is om een rennetje om de open kooi te zetten. Zo kan het konijn zich 24 uur per dag vrij bewegen, maar woont toch beschermd.

Maat van de kooi

Voor een klein konijn, met een gewicht van ongeveer 1 tot 2,5 kilo, is een kooi van 120 bij 50 centimeter het absolute minimum, groter is sterk aan te raden. Grotere konijnen hebben de grootste maat kooi nodig (150x80). Twee konijnen samen hebben altijd de grootste maat nodig. Uitgangspunt is dat de konijnen naar alle kanten lekker languit moeten kunnen liggen. **Al deze kooimaten zijn geschikt voor konijnen die het grootste deel van de dag vrij mogen rondlopen, anders zijn ze te klein.**

De kooi moet een traliewerk bovenkant hebben, met een bovenklep en een deurtje aan de voorzijde. Een gesloten kunststof kooi met een traliewerk schuif in de bovenkap is heel handig voor de eigenaar, omdat er vrijwel niets uit gemorst kan worden. Maar voor het konijn zelf is zo'n kooi absoluut ongeschikt. Door de geslotenheid er van kan de temperatuur in de kooi er in snel oplopen. Bovendien concentreren zich urinedampen onder de kap waardoor een konijn snot kan krijgen. De kooi is te laag waardoor een konijn niet helemaal rechtop kan zitten waardoor de rugwervels vergroeien. Tenslotte belemmert de dichte kap het contact van het konijn met het gezin.

Bodembedekking

Er zijn verschillende mogelijkheden voor bodembedekking. Zaagsel en kranten zijn af te raden omdat dit snel doorweekt raakt, en het geen urinegeuren opneemt. De meeste konijnen versnipperen de kranten. De kooi zal dus snel gaan stinken. Bij konijnen met een langharige vacht blijft zaagsel ook vervelend aan het haar hangen. Zaagsel is verder ook af te raden omdat dit gassen geeft als het nat wordt en dit kan luchtwegproblemen veroorzaken. Gewoon stro op de bodem voldoet, wanneer u in de mesthoek een dikke laag organische vulling strooit (bij dierspecialzaken te koop). Of zet een driehoekbak (bij dierspecialzaken te koop) neer in de mesthoek, gevuld met organische vulling en daar boven op een laag hooi. Konijnen zijn van nature zindelijk en zullen in een bepaalde hoek een mesthoek gaan maken. Geef uw konijn een paar dagen de tijd totdat u weet waar de mesthoek gemaakt is. Maak daar dan de konijnen-wc.

Organische bodembedekking

Er zijn diverse soorten organische bodembedekking. Ze kunnen bestaan uit korrels van geperst stro of geperst papier, geperste maïs of geperste houtvezels. Bedekking van geperste maïs neemt minder goed op. Kies korrels die uiteenvallen en verkrumelen als ze nat worden. Dat is belangrijk, omdat er konijnen zijn die de korrels eten. Zouden de korrels niet uiteenvallen en opzwellen als ze nat worden, dan kan dit verstoppingen in het maagdarmkanaal geven. De korrels absorberen prima urinelucht, en de kooi is snel schoon te maken. Tenslotte zijn er nog Aubiose en Hemparade, bodembedekkingen op basis van vlas en hennep. Hier mag ook aan geknabbeld worden door het konijn. In plaats van stro kunt u ook voor bedding kiezen. Dit is heel zacht, gehakseld stro, dat behandeld is met etherische olie die schimmels en parasieten weert. Deze bodembedekking wordt vooral aanbevolen voor grote konijnen, die snel last hebben van sore

hocks (lelijke wonden onder de voetzolen van de achterpoten). Verder is het stofvrij. Bedding wordt o.a. gemaakt door Supreme.

Voer- en drinkbakken

De beste voer- en drinkbakken zijn die van roestvrij staal, ze kunnen met beugels opgehangen worden aan het traliewerk van de kooi. Dergelijke bakjes zijn sterk en zeer hygiënisch, ze zijn uitstekend uit te wassen en zelfs te koken. Bakjes die op de bodem staan worden vaak vies of ze worden omgegooid. Een drinkflesje is niet aanbevelenswaardig. Een onderzoek heeft uitgewezen dat drinken uit flesjes mogelijk meer kans geeft op gasvorming in de darmen van een konijn.

Voor een konijn is drinken uit een bakje trouwens een natuurlijker manier dan drinken uit een flesje. Kiest u toch voor een flesje, let er dan dagelijks op of er nog voldoende water uit het tuitje komt. Houd hiervoor het flesje ondersteboven en knijp er in, terwijl u tegelijkertijd met een vinger zachtjes tegen het balletje in het tuitje duwt. Er moet nu een straaltje water uitkomen. Komen er slechts druppels of helemaal niets dan zit het balletje vast door kalkvorming en heeft het konijn geen drinken. Het tuitje een nachtje in huishoudazijn leggen verwijdert de meeste kalk, maar beter koopt u een nieuw flesje. Als er druppels komen of een straaltje water terwijl u niet tegen het balletje duwt, dan is de fles lek en zal leegdruppelen in de kooi, en heeft het konijn ook geen drinken.

BUITEN WONEN

Een konijn is een sociaal dier, dat gezelschap en aandacht nodig heeft. Hoe riant het hok of de ren ook is, een konijn is niet gelukkig als hij daar dag en nacht alleen moet zitten. De ervaring leert dat een buitenkonijn vooral 's winters eenzaam is. Door koud en guur weer is de animo om een paar uur met een buitenkonijn door te brengen niet groot. Het konijn een poosje naar binnen halen om te spelen is af te raden vanwege het grote temperatuurverschil. Dit werkt ziekte in de hand. Verder zijn de meeste konijnen bang om heen en weer gedragen te worden, waardoor ze agressief gedrag kunnen gaan vertonen. Een konijn dat buiten woont heeft dus dringend een maatje nodig.

NB Twee vreemde konijnen mogen nooit plompverloren samen gezet worden, zie het hoofdstuk **koppelen**.

Het buitenhok

Een buitenverblijf moet op een luwe plek staan, wind of regen mogen niet in het hok slaan. Het beste is de opening op het oosten te zetten. Op zonnige dagen moet het konijn voldoende schaduw hebben want een konijn raakt snel oververhit en kan daardoor sterven. Het hok dient aan de binnenkant onbewerkt te blijven, en aan de buitenkant wind- en waterdicht gemaakt te worden.

Het hok moet ruim zijn, breedte 1.50 meter en diepte en hoogte 0.60 meter is echt het minimum, de dieren moeten er rechtop in kunnen zitten. Natuurlijk hebben grote konijnen zoals bijv. Vlaamse reuzen en Lotharingers een nog ruimer hok nodig, terwijl ze dag

en nacht vrij kunnen rondlopen. **Al deze hokmaten zijn geschikt voor konijnen die vrije toegang tot een ren hebben, anders zijn ze te klein.**

Eén derde van het hok moet bestaan uit een gesloten nachthok. Dit nachthok is een veilige schuilplaats die dieren altijd nodig hebben. De opening van het nachthok moet precies zo groot zijn dat het konijn er door kan.

Het hok staat een stukje van de grond af op lage poten, zodat er geen optrekkende kou is. Het dak steekt een stukje over, genoeg om inslaande regen tegen te gaan. Het hok moet van buitenaf zeer goed gesloten kunnen worden, zodat slimme (roof)dieren het hok niet kunnen openmaken. Het hok moet verder stabiel zijn zodat het niet omgegooid kan worden door bijv. een hond. In de wintermaanden wordt in het nachthok extra stro gedaan. Bij strenge kou kan de voorzijde van het hok gedeeltelijk afgesloten worden door plexiglas of een juten zak. Er moet altijd voldoende frisse lucht blijven.

De ren

De ren wordt aan, of om het hok heen gebouwd, zodat de konijnen vanuit het hok zelf, bijvoorbeeld via een brede kippenloopplank, het hok in en uit kunnen gaan.

Een gedeelte van de ren kan overdekt gemaakt worden zodat de konijnen ook bij regen in de ren kunnen. Een ren kan nooit groot genoeg zijn, 4 vierkante meter is aanbevolen voor twee konijnen, groter mag ook.

Het frame van de ren moet zeer stevig zijn en het gaas wordt aan de binnenkant van de palen gespijkerd. Zo kunt u geïmpregneerd hout gebruiken zonder gevaar dat uw konijnen aan het hout knagen. Het is nodig de hele ren te ondergraven met gaas, ongeveer 40 centimeter diep. De zijkanten van de ren moeten ca. 50 cm. diep ingegraven worden. De ren wordt verder minimaal 100 cm. hoog, zodat de konijnen blij sprongen kunnen maken. Een hogere ren, dus op stahoogte, is voor uzelf veel prettiger. Uit veiligheidsoverwegingen is het aan te raden de bovenkant van de ren dicht te maken. Zo kunnen de konijnen er niet uit, en andere dieren er niet in. Een afsluitbare klep maakt dat u zelf in en uit de ren kunt gaan wanneer dat nodig is. Bij een ren op stahoogte is er een deur. 's Winters moet bij gure (oosten)wind de ren aan de windzijde afgeschermd worden met plexiglas. De konijnen moeten zowel in het hok als in de ren goed beschermd zijn, precies zoals hun wilde soortgenoten.

Speelgoed

Ook buitenkonijnen hebben speelgoed nodig, dit kan bestaan uit takken, boomstronken, buizen enz. Bij droog weer kan een grote kartonnen doos, dichtgemaakt met gaten aan weerszijden, als tunnel gegeven worden. Konijnen zitten graag in een kartonnen doos.

Tenslotte: Beter een heel klein rennetje dan helemaal geen ren

Konijnen buiten in een hok houden zonder uitloopmogelijkheid is af te raden. Het is in strijd met de natuurlijke behoeften van deze dieren.

4 GEZONDE VOEDING VOOR HET KONIJN

Konijnen horen een slank en gespierd lichaam te hebben. Er mag geen dikke laag vet over de ribben zitten. De wam (grote huidplooi onder de kin) van een voedster mag niet zo groot zijn dat hij in de weg zit bij het wassen of eten. De heupbeenderen mogen echter niet uitsteken, want dan is het dier te mager. De meeste konijnen zijn helaas te dik omdat ze te veel of te calorierijk voedsel krijgen. Verder speelt te weinig lichaamsbeweging vaak een rol.

Bijna alle voedingsstoffen die konijnen nodig hebben halen ze uit hooi, groenvoer en blindedarmkeutels. De meeste huiskonijnen krijgen te veel droogvoer en te weinig hooi en groenvoer. Te weinig hooi kan gebits- en gezondheidsproblemen veroorzaken.

Gezond dieet

Een gezond dieet bestaat uit weinig hardvoer, onbepikt hooi, voldoende groenvoer, af en toe fruit en altijd vers water.

Onbepikt hooi

Onbepikt hooi betekent dat een konijn dag en nacht over hooi moet kunnen beschikken. Het liefst krijgt een konijn tweemaal daags een flinke verse pluk. Hooi mag niet oud en muf zijn, het moet geurig zijn en stofvrij.

Hardvoer

Hardvoer werd oorspronkelijk ontwikkeld voor laboratoriumkonijnen en slachtkonijnen. Dit voer was calorierijk en was bedoeld om konijnen snel te laten groeien. Bij huiskonijnen zorgt dit voer al snel voor vetzucht. Sommige merken voer bevatten te veel calcium, waardoor het gevaar van blaasstenen ontstaat. Andere merken bevatten te veel eiwitten, waardoor een konijn de blindedarmkeutels niet meer eet. Hierdoor komt het belangrijke voedingsstoffen te kort, waardoor kwalen ontstaan. Hardvoer bevat vaak te weinig onverteerbare vezels, dit kan leiden tot een te traag werkend darmstelsel. Hierdoor kunnen kwalen zoals een "haarbal" in de maag of darmen ontstaan.

In feite kunnen het beste uitsluitend groene korrels (biks) gevoerd worden. Uit gemengd voer pikt een konijn graag alleen de lekkere dingen en laat de groene korrels, die juist essentiële voedingsstoffen bevatten, liggen. Door dit selectief eten kunnen op den duur kwalen ontstaan zoals de bekende zachte keutels die aan de anus blijven plakken (Deze kwaal ontstaat ook door snoep). Konijnen die veel hardvoer eten zullen minder hooi eten. Dit heeft nadelige gevolgen voor de darmwerking.

Hardvoer mag geen *Robenidine* of *Meticlorpindol* bevatten, dit is een coccidiostaticum (soort antibioticum). Het vezelgehalte moet hoog zijn, het beste 18% of hoger. Het eiwitgehalte is beter niet hoger dan 12-14%. Ruw vet niet hoger dan 3%, terwijl het calciumgehalte niet hoger moet zijn dan 1,0%. Kiest u toch voor gemengd voer dan is bijv. Russel Rabbit van Supreme een goede keuze. Supreme Science Selective is

hoogvezelige biks, met name geschikt voor konijnen die ziek zijn geweest en voor slechte hooi eters. Natuurlijk is het ook goed voer voor gezonde konijnen.

Aanbevolen hoeveelheid is voor een konijn **ouder** dan **6 maanden**, niet meer dan **25 gram per kilogram** lichaamsgewicht per dag, verdeeld over 's morgens en 's avonds. Dit lijkt erg weinig, maar het is meer dan voldoende voor een huiskonijn. Op deze manier zal een konijn dat gemengd voer eet geen groene korrels overlaten, maar alles opeten.

* Wordt het konijn te mager, omdat het veel energie verbruikt, dan mag het meer voer krijgen.

* Ook Angorakonijnen mogen meer biks eten. Bij hen wordt veel energie verbruikt door de haargroei.

* Drachtige of zogende voedsters mogen onbepikt hardvoer eten, en in deze periode kan het ook beter eiwitrijker zijn.

Groenvoer

In de natuur beginnen konijnen op de leeftijd van een paar weken al mee te knabbelen aan planten. Huiskonijnen kunnen al jong probleemloos aan groenvoer gewend worden mits de manier van geven goed in acht genomen wordt.

(zie hierna bij 'groenten wennen').

De meeste jonge konijntjes uit een dierenwinkel hebben nooit eerder groenvoer te eten gehad. Daarom kan het beste aan deze konijntjes de eerste week na aanschaf geen groenvoer gegeven worden, alleen veel hooi en weinig biks. Hierdoor wordt de darmbeweging gestimuleerd en wordt zachte ontlasting of diarree voorkomen.

Groenten wennen

De benodigde bacteriën om groenvoer te verteren moeten zich vormen. Daarom moet groenvoer opgebouwd worden, anders kan een konijn er van aan de diarree gaan. Bij een jong konijntje kan diarree fataal verlopen.

Het opbouwen gebeurt door een konijn de eerste dag een heel klein stukje groente, ter grootte van een postzegel, te geven. De keutels van de volgende dag worden afgewacht. Als die mooi droog zijn, kan de dubbele hoeveelheid groente gegeven worden. Als de keutels van de dag daarna nog mooi zijn, kan de hoeveelheid groente weer verdubbeld worden. Zo kan bijvoorbeeld andijvie opgebouwd worden tot een heel blad per dag.

Als de keutels de tweede dag goed zijn, kan ook een nieuwe soort groente erbij gewend worden, met dezelfde manier van opbouwen. Dus met een heel klein stukje beginnen. Zo worden één voor één nieuwe soorten groenten gewend, tot het konijn minimaal 5 verschillende soorten groenten per dag krijgt.

Worden de keutels zacht en/of nat, dan moet gestopt worden met de laatst toegevoegde groente, want dat is de oorzaak van de afwijkende keutels. Na een paar dagen kan die groente weer geprobeerd worden. Als de keutels hierna opnieuw zacht en nat zijn, dan kan deze groente beter voorgoed van het menu geschrapt worden. Het konijn verdraagt deze groente niet goed.

Variatie

Het beste is om een konijn zo gevarieerd mogelijk groenvoer aan te bieden, dus van veel soorten groenten een kleine hoeveelheid, en niet een grote hoeveelheid van maar één soort groente. Bij een heel jong konijntje kan het beste begonnen worden met wat peterselie en wat selderie.

Geschikte groenten

- Broccoli (bladeren en topjes, beperkt)
- Boerenkool
- Paksoi
- Andijvie
- Peterselie (weinig, sterk vocht afdrijvend)
- Selderij (takje, sterk vocht afdrijvend)
- Mosterdblaadjes
- Romeinse sla
- Waterkers
- Wortel en wortelloof
- Witlof
- Spinazie (zeer beperkt vanwege oxaalzuur)
- Paardenbloem (bijvoeding)
- Zuring (bijvoeding, zeer beperkt vanwege oxaalzuur)
- Weegbree (bijvoeding, darmstimulerend, zeer eiwitrijk)
- Wilde achillea (bijvoeding)

Groenten die niet gegeven mogen worden

- Bieslook, prei, ui, knoflook
- Alle soorten bonen en erwten
- Rabarber (heel giftig, dodelijk)
- Vaste kool zoals rode kool (gasvorming)
- Aardappelen en aardappelschillen

Gras

Gras is altijd het belangrijkste voedsel geweest voor konijnen. Gras is bijzonder goed groenvoer, er moet goed op gekauwd worden wat het afslijten van de kiezen ten goede komt. Gras bevat veel vocht, en bijna alle voedingsstoffen die een konijn nodig heeft.

Maar ook aan gras moet een konijn gewend worden, door eerst wat sprietjes te geven en de hoeveelheid dagelijks te verhogen, tot het konijn helemaal aan gras gewend is en in een ren op het gras kan staan.

Het eerste jonge gras dat in het voorjaar opkomt is te eiwitrijk en kan voor darmproblemen zorgen. Beter is het om nieuw gras één of tweemaal te maaien voordat het konijn op gras gezet wordt. Dit geldt voor zowel jonge als oudere (asiel)konijnen.

Gras mag niet vervuild zijn door andere dieren, omdat dit voor wormen in het lichaam

kan zorgen. Verder mag het gras niet bespoten zijn met pesticiden zoals antischimmel of mos verdelger, of bestrooid zijn met kalk.

Met de grasmaaier gemaaid gras mag **niet** aan een konijn gegeven worden. Dit gras broeit bijna onmiddellijk en kan in de maag gasvorming geven.

Fruit

Fruit moet, evenals groenten, opgebouwd worden om diarree te voorkomen.

Een konijn kan praktisch alle fruit eten, mits pitten verwijderd worden. U kunt zelf testen welk fruit uw konijn lekker vindt.

Voorbeelden van (vers!) fruit zijn: *appel, peer, kiwi, perzik, kers, zwarte bes, bosbes, aardbei, framboos, ananas, mango, meloen, kruisbes, banaan.*

Fruit heeft echter een hoog suikergehalte waardoor gas of diarree kan ontstaan en mag daarom slechts matig gegeven worden. Een schijfje appel of peer, een enkele framboos of aardbei is genoeg als lekkernij tussendoor. Banaan bevat bovendien veel kalium, daarom hiervan slechts enkele keren per week een plakje geven.

Blindedarmkeutels

Konijnen maken twee soorten keutels: bruine ronde vezelige keutels en glimmende trosjes zwarte keutels, de laatste zijn blindedarmkeutels. Ze worden foutief ook wel 'nachtkeutels' genoemd. Blindedarmkeutels worden direct uit de anus opgegeten en zitten bomvol onmisbare voedingsstoffen. Verliest een konijn vaak van deze trosjes dan krijgt hij teveel voer.

Maatstaf voor voeren

Een konijn dat steeds minder hooi eet terwijl er geen gebitsprobleem speelt, krijgt òf te veel droogvoer, òf te veel groenvoer.

Hooi is het belangrijkste onderdeel van de voeding en moet altijd goed gegeten worden.

Regelmaat

Hou altijd zoveel mogelijk vaste tijden aan om te voeren. Of je nou 1x per dag, 2x per dag of 3x per dag voert, probeer het op ongeveer dezelfde tijd te doen. Regelmaat is erg belangrijk. Konijnen hebben een ingebouwde klok en weten precies wanneer het etens-tijd is.

Een konijn is erop gebouwd om altijd iets in zijn spijsverteringsstelsel te hebben. Vasten is voor konijnen levensgevaarlijk, want lege darmen vallen stil. Zodra de darmen stil liggen, komen ze zomaar niet meer op gang. Een konijn weet instinctmatig dat hij moet eten om in leven te blijven. Als je konijn ineens niet wil eten denk dan nooit "ach, ik heb ook weleens geen trek", er is dan altijd iets aan de hand.

5 KOPPELEN VAN KONIJNEN

Waarom twee konijnen?

Een konijn is een sociaal dier dat behoefte heeft aan gezelschap en met name van een soortgenoot. We hebben vast allemaal wel eens vertederd staan kijken naar twee konijntjes die dicht tegen elkaar aan liggen, de kopjes tegen elkaar, elkaar wassend. Ze genieten duidelijk van elkaars gezelschap en zijn duidelijk gelukkig met elkaar. Het hebben van twee konijnen heeft ook een voordeel, je kunt zonder schuldgevoel een dagje uit met het hele gezin, de konijnen hebben immers gezelschap aan elkaar. Eén konijn vergt beduidend meer zorg en aandacht en is snel eenzaam.

Kunnen alle rassen konijnen aan elkaar gekoppeld worden?

Het is niet van belang welke konijnenrassen aan elkaar gekoppeld worden. Een Vlaamse reus kan liefdevol samen leven met een dwergkonijn en een hangoor kan de grootste vrienden zijn met een konijn met rechtopstaande oren. Wél is het beter om een volwassen konijn te koppelen aan een volwassen konijn. Dit heeft namelijk de meeste kans van slagen. Jonge konijntjes van 6 tot 8 weken die aan een volwassen konijn gekoppeld worden, worden òf niet geaccepteerd of onder de voet gelopen. Verder speelt de leeftijd geen rol, een 2 jarig konijn kan met succes gekoppeld worden aan een konijn wat bijv. al 4 jaar of ouder is.

Gelijke geslachten

Twee vrouwtjes of twee mannetjes kunnen tot de leeftijd van 3 maanden over het algemeen probleemloos bij elkaar gezet worden. Houd er alleen wel rekening mee dat vanaf de leeftijd van 3-4 maanden hormonen tot onderlinge gevechten kunnen leiden, bij mannetjes maar ook bij vrouwtjes. Tijdelijke scheiding en castratie/sterilisatie is dan noodzakelijk om de dieren weer in harmonie met elkaar te laten leven.

De moeilijkste combinatie is mannetje/mannetje. De beste combinatie is mannetje/vrouwtje. Echter vanaf de 3e maand zijn konijnen vruchtbaar, dus scheid ze op die leeftijd tijdelijk, om nestjes te voorkomen!

Vrouwtjes (voedsters) en mannetjes (rammen) kunnen vanaf 6 maanden gecastreerd worden. Na castratie duurt het nog **twee weken** voordat het mannetje onvruchtbaar is, daarom moeten mannetje en vrouwtje gedurende deze weken nog apart gehuisvest te worden (met gaas gescheiden, zodat ze elkaar kunnen zien en ruiken) voordat ze weer aan elkaar gekoppeld kunnen worden.

Wordt een vrouwtje aan een vreemd mannetje gekoppeld, dan moet daarmee tot **vier weken** na haar castratie gewacht worden, zodat haar wonden goed genezen zijn.

Welke voorbereidingen moet ik treffen voordat ik 2 konijnen ga koppelen?

Omdat het koppelen tot stress kan leiden tussen de konijnen is het van belang dat de

konijnen gezond zijn. Daarnaast is het van belang dat de konijnen gecastreerd zijn. Twee niet gecastreerde mannetjes zijn niet te koppelen, twee niet gecastreerde vrouwtjes nauwelijks. Niet gecastreerde mannetjes en vrouwtjes koppelen over het algemeen wel goed, maar dat levert ook nestjes op. Een mannetje dient dus altijd gecastreerd te zijn. Twee weken na castratie kan hij gekoppeld worden.

Voordat u op zoek gaat naar een tweede konijn moet er een tijdelijke tweede kooi (in huis) komen. Het beste kunnen de twee kooien op een neutrale plek naast elkaar gezet worden. Onder een neutrale plek wordt verstaan een plek in huis waar het huidige konijn nog nooit is geweest en waardoor uw konijn dus ook geen territoriaal gedrag zal tonen. Dit wordt de woonplek van de konijnen zolang ze nog geen vriendjes zijn.

De kennismaking

Om te beginnen kunnen twee vreemde konijnen niet zomaar bij elkaar gezet worden. Als ze elkaar niet mogen kunnen hevige gevechten uitbreken, het moet dus klikken met elkaar. Om die kans van slagen zo groot mogelijk te maken, wordt aangeraden uw konijn mee te nemen (naar konijnenopvang of particulier) als u een vriendje uit gaat zoeken. De dieren kunnen daar in een ren kennismaken en dan blijkt al snel of het wel of niet klikt. In een konijnenopvang kunt u verschillende combinaties uitproberen.

Niet vechten

Konijnen die onverschillig doen en elkaar de rug toedraaien, vertrouwen elkaar. Dit kan een heel goede combinatie worden. Konijnen die elkaar nieuwsgierig besnuffelen, vinden elkaar ook wel leuk. Gaan de oren naar achteren en het staartje omhoog, dan vertrouwen ze elkaar niet. Wees dan alert om in te grijpen en ze te scheiden als het fout gaat. Vliegen ze elkaar onmiddellijk aan, dan is dit geen goede combinatie, onmiddellijk scheiden is geboden. Voor het scheiden van twee vechtende konijnen hebt u een plantenspuit nodig en dikke handschoenen. Spuit met een harde straal op de konijnen (niet op hun kop), ze zullen schrikken en even stoppen met vechten. Nu scheidt u de konijnen snel en zoekt een ander, geschikter maatje voor uw konijn.

Het koppelen

Als u (of liever gezegd: uw konijn) een geschikte partner heeft uitgezocht, kan het koppelen in de thuissituatie gaan beginnen.

De ontmoeting thuis zal bij elk konijn verschillend verlopen. Uw konijn zal een nieuw konijn in huis toch vreemd vinden. Het dier kan willen vechten om zijn/haar positie in huis te behouden. Ook onverschillig of nieuwsgierig gedrag en weldra elkaar wassen is een mogelijkheid. Dit laatste is natuurlijk het mooist.

Om de konijnen thuis verder aan elkaar te laten wennen moeten de kooien naast elkaar gezet worden. Houd iets tussenruimte zodat de dieren elkaar niet door de tralies heen

kunnen bijten, en zet ze verhoogd, dus een stuk van de vloer.

Geef het voer zo dicht mogelijk bij de andere kooi, zo zijn de dieren verplicht sociaal gedrag te vertonen door dicht bij elkaar te eten. Laat de konijnen elke dag van kooi verwisselen, zodat ze leren in elkaars lucht te leven. Na een paar dagen kan het echte koppelen beginnen.

De koppeling vindt plaats in een kleine, neutrale en zoveel mogelijk lege ruimte of ren (ca. 2 bij 3 meter), zodat de dieren geen obstakels hebben waar ze in, achter of onder kunnen schieten. In het midden staat een kartonnen doos, waar de konijnen omheen kunnen lopen, om even uit elkaars gezichtsveld te verdwijnen indien nodig.

Afhankelijk van de situatie kunnen de konijnen zo'n 5 minuten samen los lopen. Liggen ze relaxed in elkaars aanwezigheid, dan kunt u ze langer bij elkaar laten. Is er risico op vechten, dan kan het nodig zijn de konijnen slechts 1 tot 2 minuten bij elkaar te laten. Voordat het een gevecht wordt scheidt u ze, hiermee kweekt u een goede niet-vecht herinnering en gaan de konijnen elkaar vertrouwen. Het is belangrijk elke dag de konijnen even bij elkaar te zetten, het liefst driemaal per dag.

- Laat de konijnen uitsluitend **samen** loslopen op een neutrale plek. Hiermee leren ze dat ze alleen maar los mogen lopen in elkaars gezelschap.
- Neemt een konijn een dreigende houding aan (oren schuin naar achteren, staartje omhoog) duw het dan weg terwijl u rustig praat. Een gevecht moet te allen tijde voorkomen worden, de dieren moeten een goede herinnering aan hun samenzijn hebben.
- Begint het ene konijn te rijden en laat de ander dat toe, dan kunt u dat even laten begaan. Duurt het te lang of gebeurt het te vaak, leidt het konijn door aaien dan van het rijden af en duw het zachtjes opzij. Verbied het niet helemaal want het rijden is belangrijk omdat hiermee in de konijnwereld de rangorde wordt bepaald. Rijdt het konijn op de kop van de ander, dan kan het andere konijn in de geslachtsdelen bijten, wees hierop alert! Duw het rijdende konijn zachtjes weg.
- Wil het andere konijn niet bereden worden en rent het weg, leid dan het andere konijn met aaien af.
- Draait het andere konijn zich om en wil het vechten, scheid de dieren dan en laat ze, met gaas gescheiden en vrijlopend, nog eerst een paar dagen verder kennismaken.
- Als de konijnen nieuwsgierig naar elkaar doen door het gaas, kunt u ze na een paar dagen weer bij elkaar zetten. Een achtervolging waarbij wat plukjes haar loskomen kunt u toelaten. Maar draaien de konijnen zich naar elkaar en vechten ze al trappend naar elkaars buik, dan moeten ze direct gescheiden worden. Een onervaren konijneneigenaar kan dit niet oplossen. U kunt hulp vragen aan iemand met veel koppelervaring. Of u kunt overleggen met één van de diverse opvangende koppelvakanties aanbieden. De twee konijnen gaan dan samen uit logeren voor een koppelvakantie. Of u kunt er voor kiezen toch een ander maatje te zoeken, dat beter klikt met uw konijn.
- Verloopt de koppeling succesvol dan kunt u de konijnen steeds langer samen laten, en u kunt de loopruimte gaan vergroten.

Als u merkt dat de konijnen vrienden zijn geworden kunt u proberen of ze samen willen wonen. Zet de kooi op de grond, laat de konijnen er in gaan maar laat het deurtje open. Doe dit regelmatig, totdat u er zeker van bent dat de konijnen samen willen blijven. Veel konijnen zijn de beste vrienden maar willen toch altijd een eigen plekje, en willen de kooi niet delen. Een kooi die altijd open staat met evt. een ren er omheen geeft ze optimale bewegingsvrijheid. Dit is altijd de beste manier van huisvesting. De konijnen kunnen elkaar dan ontlopen bij eventuele spanningen en dat kan niet in een gesloten kooi

Wat te doen bij overlijden?

Ook voor konijnen breekt een verdrietige periode aan wanneer het maatje komt te overlijden. Het achterblijvende konijn zal zijn maatje missen. Daarom is het van belang dat u het konijn afscheid laat nemen van het overleden maatje. Zonder een bewust afscheid zal het konijn niet snappen waar de ander is en zal blijven zoeken en wachten, en mogelijk wegwijnen. Zo snel mogelijk een nieuw maatje is voor het konijn het beste.

6 SPEELGOED VOOR HET KONIJN

Een huiskonijn dat aan meubelen knaagt, of in de vloerbedekking graaft, is niet stout maar speelt. Een konijn moet spelen om lichamelijke redenen, energie kwijttraken, en om psychische redenen, voor afleiding. Natuurlijk is het niet de bedoeling dat de huiskonijn gesloopt wordt! Daarom is het belangrijk dat een konijn speelgoed krijgt. Speelgoed wat afgestemd is op de natuurlijke behoeften van het konijn is het beste.

Graven en wroeten

Konijnen houden er van om te wroeten en tunnels te graven. Kartonnen kokers van vloerbedekking kunnen prima dienen als tunnels. In het einde van zo'n koker kunnen kranten gepropt worden, zodat het konijn urenlang bezig is de kranten er uit te krijgen. Een tunnel kan ook eenvoudig gemaakt worden door een grote kartonnen doos aan de bovenkant dicht te plakken, en in de zijkanten een ruim gat uit te snijden. Een langere tunnel wordt op dezelfde manier gecreëerd door twee dozen tegen elkaar aan te schuiven. Een kartonnen doos, of een grote rieten mand gevuld met hooi en krantensnippers is een fijne graafplek voor uw konijn. Matjes van zee gras zijn ook geliefd bij veel konijnen. Een konijn dat graag in kleedjes, beddengoed of kussens graaft kunt u een oude handdoek geven, of een paar 'eigen' kussentjes. Als uw konijn hier van eet moet het weggehaald worden om een verstopping in de maag te voorkomen. Als uw konijn op een bepaalde plek in het tapijt graaft kunt u die plek beschermen door er een stukje oude vloerbedekking neer te leggen.

Knagen en scheuren

Voor de knaagbehoefte van het konijn kunnen onbehandelde rieten manden, takken, stro en dennenappels gegeven worden. Een konijn dat graag in uw bankstel knaagt kunt

u een dichte kartonnen doos geven, gevuld met papier of stro. Met een gat als beginnetje kan het konijn de klus zelf verder afmaken. Konijnen die graag scheuren moeten veel papieren producten krijgen om te voorkomen dat ze niet in de verleiding komen behang te gaan scheuren. Een oude telefoongids bijvoorbeeld, zorgt voor vele uren scheurplezier. Tenzij uw konijn erg veel van het papier eet, is het scheuren zelf onschadelijk. Kranten of een telefoongids zijn beter dan tijdschriften, gekleurd papier bevat meer schadelijke stoffen. Om het huis netjes te houden kunt u kranten of telefoongids in een grote doos leggen, zodat de snippers op één plek blijven. Tenzij de doos verscheurd wordt...

Gooien en klimmen

Veel konijnen vinden het leuk, ook in de kooi, om met allerlei dingen te gooien. In dienspecialzaken zijn hiervoor diverse konijnenspeeltjes te koop. Ook zijn er verschillende kattenspeeltjes die ook bij konijnen in de smaak vallen, zoals cilindervormige hardplastic kattenspeeltjes met een belletje, of een balletje van metaaldraad. Koop liever geen rubberen kattenspeeltjes voor uw konijn (kapot knagen/opeten), en zorg ervoor dat ze spleten en gleuven hebben zodat uw konijn ze gemakkelijk met zijn tanden op kan pakken.

De meeste konijnen klimmen graag en voor dit doel kunnen wat kartonnen dozen 'verspringend' op elkaar gestapeld worden. Hier en daar een gat in de dozen maakt een spannend sluip-door parcours. De dozen moeten van stevig karton zijn en het beste kan iets zwaars op elke bodem gelegd worden om te voorkomen dat ze gaan schuiven of vallen. Wat hooi in één van de dozen geeft het konijn tijdens het spelen ook wat te knabbelen.

Diversiteit

Geef uw konijn in het begin zoveel mogelijk verschillend speelgoed. Konijnen vinden het leuk om zoveel mogelijk dingen te onderzoeken. Gaandeweg zal dan duidelijk worden waar de voorkeur naar uit gaat. Het ene konijn graaft het allerliefst, het andere konijn vindt knagen veel leuker. Als alleen maar een balletje of een stok gegeven wordt, is er grote kans dat het konijn er niet naar om kijkt. Wissel het speelgoed regelmatig af, verplaats dozen, geef wat andere dingen, zodat uw konijn zijn onderzoeksdrang kan botvieren.

Rusttijd

Net als hun wilde soortgenoten rusten tamme konijnen graag 's middags, maar zijn ze 's ochtends en 's avonds het meest actief, gedurende die tijden zullen ze het meest met hun speelgoed bezig zijn.

7 GEDRAG AFLEREN

Konijnen leren snel slechte gewoontes aan, maar die leren ze niet zo makkelijk af! Afleren kan tot drie weken duren. De beste manier om konijnen iets af te leren is ze af te leiden en ze de slechte gewoonte te laten vergeten.

Voorbeeld: Een konijn dat op de bank springt en daar gaat plassen, moet belet worden op de bank te springen. Dit lukt door de bank te barricaderen, want als het konijn niet meer op de bank kan komen, zal hij op een gegeven moment de bank vergeten. Knaagt het konijn aan de kast, dan moet de kast een poos afgeschermd worden.

Natuurlijk moet er direct iets anders in de plaats gegeven worden, net zoals bij kleine kinderen moet aan konijnen, als iets verboden wordt, een alternatief gegeven worden wat ze wél mogen. Belangrijkste is dus om te zorgen dat het konijn niet meer bij verboden dingen kan komen, door deze dingen af te scherpen. Als het konijn er niet meer bij kan, zal hij het na een poosje vergeten zijn en zich met eigen speelgoed bezig houden. Dan is de slechte gewoonte afgeleerd.

Slaan of andere straf is uit den boze, het konijn zal hier niets van begrijpen, en kan schuw of zelfs agressief gedrag gaan vertonen.

8 NAGELS KNIPPEN

Nagels groeien altijd door. Als ze te lang worden, kan het konijn zich verwonden bij het krabben of met een nagel ergens achter haken. De nagel kan kapotscheuren en de teen kan gewond raken. In het ergste geval kunnen nagels zo lang en krom worden dat ze terug in de voet groeien, afgezien dat dit zeer pijnlijk is, kan het konijn ook nauwelijks meer lopen. Elke 3 maanden zouden daarom de nagels geknipt moeten worden. Een veilige manier om (vooral bij zwarte nagels) niet in het leven te knippen, is om slechts het stukje nagel te knippen wat voorbij de haargrens groeit. Zo blijven de nagels mooi op lengte. In de dienspecialzaak is een katten nagelkniptang te koop die prima voor konijnennagels is.

Hoeveel nagels

Aan de voorpoten zitten 5 tenen, één teentje zit een stukje hoger, dat is de duim. Die nagel moet niet vergeten worden. Aan de achterpoten zitten slechts 4 tenen.

GOEDE KONIJNENDOKTER / OPERATIEVE INGREPEN

Een goede konijnendokter laat een konijn **nooit** vasten voor een medische ingreep. Tijdens de operatie en het bijkomen wordt het konijn op een warmtematje gehouden. Als narcosemiddel wordt vooral bij grote ingrepen gasnarcose gebruikt. Het konijn krijgt pijnstillers en na de ingreep krijgt het een injectie met Primperid om de darmwerking op gang te helpen. Bijkomen gebeurt op een zeer warme plek.

WAT BEDOELT HET KONIJN

Actie/geluid	Grommen, krabben of naar voren schieten.
Betekenis	Ga weg! Ik zie je als een bedreiging.
Actie/geluid	Stampen met de achterpoot.
Betekenis	Er dreigt gevaar.
Actie/geluid	Zachtjes knarsetanden ofwel malen met de kiezen.
Betekenis	Ik voel me heel prettig.
Actie/geluid	Rondjes draaien om de voeten met zoemen of knorren.
Betekenis	Mijn hormonen gieren door mijn lijf.
Actie/geluid	Springen en rennen met snelle bochten.
Betekenis	Ik voel me super!!!
Actie/geluid	Met dingen gooien.
Betekenis	Ik ben boos, of ik speel
Actie/geluid	Achter voeten aanrennen.
Betekenis	Ik wil spelen.
Actie/geluid	Knabbelen aan dingen wat niet mag.
Betekenis	Ik verveel me, heb speelgoed nodig, of ik ben nieuwsgierig.
Actie/geluid	Neusje tegen je aanduwen / hand likken.
Betekenis	Ik vind je lief en ik wil aandacht.
Actie/geluid	Languit liggen.
Betekenis	Ik voel me op mijn gemak.
Actie/geluid	Rechttop staan.
Betekenis	Zo kan ik de omgeving goed bekijken.
Actie/geluid	Hard tandenknarsen en wegkruipen.
Betekenis	Ik voel me ziek of ik heb pijn.
Actie/geluid	Stil in een hoekje zitten.
Betekenis	Ik ben ziek of ik ben bang.
Actie/geluid	Schreeuwen of gillen.
Betekenis	Ik verkeer in doodsangst of in doodsnood.

De stichting heeft tot doel het bevorderen van het welzijn en de gezondheid van konijnen in de ruimste zin van het woord.

Om doelstellingen te kunnen realiseren is geld nodig. U kunt helpen konijnen een beter leven te geven door donateur te worden van Stichting KonijnenBelangen. Via het aanmeldingsformulier op de website kunt u donateur worden voor een bedrag vanaf € 20,00 per jaar. U ontvangt dan een klein welkomst cadeau en 6x per jaar onze nieuwsbrief "De Snuffel Courant".

Enmalige donaties

Enmalige donaties zijn natuurlijk ook altijd welkom. Vermeld dan bij het bedrag dat u overmaakt "Enmalige donatie".

Onze informatieboekjes zijn te bestellen via de website www.konijnenbelangen.nl

STICHTING KONIJNENBELANGEN

Secretariaat: Dedemsvaartseweg zuid 113

7775 AE Lutten

KvK: 27244766 te Delft

E-mail: info@konijnenbelangen.nl

Website: www.konijnenbelangen.nl

IBAN: NL78INGB0009145716

t.n.v. Stichting KonijnenBelangen te Aalsmeer

Dit is een uitgave van Stichting KonijnenBelangen

Deze uitgave mag uitsluitend in zijn geheel gekopieerd worden. Het kopiëren van gedeelten of het veranderen van de inhoud van deze uitgave is niet toegestaan.